

קיא

זה המזמור נאמר בא"ב ובכל פסוק שני אותיות ובכ"ב פסוקים אחרונים ג' אותיות, והמזמור קצר ונכבד ידבר במעשה הקדוש ברוך הוא וגדולים מעשי ה':

א הַלְלוּיָהּ | אֹדָה יְהוָה בְּכָל־לַיְלָב בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעֵדָה: ב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים
 לְכָל־חַפְצֵיהֶם: ג הוֹדִיָּהֲרָר פָּעְלוּ וְצִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד: ד זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם
 יְהוָה: ה טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: ו כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת
 גּוֹיִם: ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֵמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים כָּל־פְּקוּדָיו: ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת
 וַיִּשְׂר: ט פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: י רְאִישֵׁית חֲכָמָה | יֵרָאֵת
 יְהוָה שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עִמְדַת לְעַד:

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־יֵאֱמַר יִרְא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאָרְץ יְהִיָּה זִרְעוֹ דּוֹר
 יִשְׂרָיִם יְבָרְךָ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיִשְׂרָיִם חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוָה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לְזָכַר
 עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לָבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: ח סָמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יֵרָאֵה בְּצַרְיוֹ: ט פּוֹר | נָתַן לְאֲכִיזַיִם צִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יֵרָאֵה | וְכַעַם שִׁנּוּ יַחַרְק וְנִמְס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאכְד:

אגרות קודש

ב"ה, ח"י שבט, תשי"ט
 ברוקלין.

ש"ב הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
 מו"ה יהודא ליב שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו ממוצש"ק, בו כותב ר"פ מההתעודיות בשבועות שעברו, וכן מהתיסדות שיעור לימוד חסידות ברבים.

ויהי רצון שתכח"י יבשר טוב בעניינים הכללים ובעניינים הפרטים אשר הא בהא תליא, ובפרט שגזע צור מחצבתו מסייעתו בפעילות בזה ובבשורות טובות בזה.

במ"ש אודות הצעתי במנהגי יום ההילולא, הרי אף שנכתב בקשר עם יום ההילולא הראשון, איני רואה טעמים לשינויים בהנהגות אלו בשנים שלאחרי זה, מלבד השינוי הכללי מתאים להוראת תוה"ק דמעלין בקדש, שמה מובן שמזמן לזמן גם בהאמור צריך להוסיף, אבל בהוספה זו אין לקבוע מסמרות ועל כל או"א להוסיף מתאים למעמדו מצבו יכולתו ואפשריותו.

בברכה לבשו"ט.